

Prabha
D/23-11-1965-

45

15
నయాపైసలు

విజయావారి

సి.వి.డి

డైరెక్ట్... చాణక్స్

నాగిరెడ్డి... చక్రపాణి

తారాగణం

యన్. టి. రామారావు	రవి
జమున	వసంత
గుమ్మడి	చలపతి
పండరీబాయి	పార్వతి
రమణారెడ్డి	బాగవతార్
మీనాకుమారి	చంచల
రాజనాల	ఉద్దండం
మిక్కిలినేని	రామదాసు
హేమలత	అవ్వ

నల్ల రామ్మూర్తి, జగ్గారావు, రావికొండలరావు,

చలం, శేషాచలం, సత్యం,

తదితరులు

విజయా వారి

సి. ఐ. డి.

(కథా సంగ్రహం)

చలపతి ఒకప్పుడు కలిగిన యింటి బిడ్డ. కాని పేకాట వ్యసనానికి లోనై, అన్తి, యిల్లు వాకిలీ అంతా పోగొట్టుకున్నాడు. ఒక రోజు పేకాటలో పోలీసు యిన్స్పెక్టరు తమ్ముడు - కుమార్ అనే అతనితో చలపతికి పేచీ వచ్చింది. పేచీ పెద్దదై కొట్లాట దాకా పెరిగి, చలపతి కొట్టిన దెబ్బ అయువు పట్టున తగిలి కుమార్ మరణిస్తాడు. పోలీసులకు చిక్కకుండా పారి పోవాలనే ప్రయత్నంలో - చలపతి రైలు క్రింద పడతాడు. పోలీసులు అతను మరణించాడని నిర్ణయించుకుంటారు.

చలపతి భార్య పార్వతికి - యీ కబురు తెలిసి, తన కుమారుడు రవితోసహా; యిల్లు ఖాళీ చేసి పోబోతుంటే; ఆమెమీద జాలి దలచి, పోలీసు యిన్స్పెక్టరు రామదాసు, ఆమెను అదుకుంటాడు. పెల్లవాడి చదువుకు ఏర్పాట్లు చేసి, పార్వతిని ఒక నర్సింగ్ ఇన్స్టిట్యూట్లో చేర్చిస్తాడు.

కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాక—

రవి పెద్దవాడై, పోలీసు సి. ఐ. డి. ఇన్స్పెక్టరుగా ఉద్యోగం చేస్తుంటాడు.

పోలీసులు చనిపోయాడనుకున్న చలపతి - చావలేదు. మారు వేషంలో, బాబా అనే మారు పేరుతో, రహస్యంగా, ఒక దొంగల ముఠాకు నాయకుడై, దోపిడిలు సాగిస్తుంటాడు. పైకి, నగలు తాకట్టు పెట్టుకునే వడ్డీ వ్యాపారిగా, నాటకమాడుతుంటాడు.

బాబా ముతా బొంబాయిలో ఒక బ్యాంకు దోపిడి చేస్తారు. దోపిడి ముతా మద్రాసు చేరారనే అచూకీ తెలిసి - ఆ దొంగలను పట్టే బాధ్యత ప్రభుత్వం రవికి అప్పగిస్తుంది.

రవిని ఎలాగైనా మట్టు పెట్టాలని—బాబా, అతని అనుచరుడు ఉద్దండం నిశ్చయించుకుంటారు.

ఇన్స్పెక్టరు రామదాసు తమ్ముడు కూతురు వనంత. తల్లి దండ్రు చనిపోవడంవల్ల - రామదాసే ఆమెను కన్న బిడ్డలా, గారాబంగా పెంచు తాడు. రవికి - వనంతకూ పరిచయమై, ఆ పరిచయమే ప్రణయంగా పరిణమిస్తుంది.

రవి ఒక రోజు, అనుమానంమీద, బాబా షాపుకు వెళతాడు. రవిమీద కత్తి వినరి చంపడానికి బాబా, ఉద్దండాన్ని నియోగిస్తాడు. రవి బాబావద్దకు వచ్చి, తన జేబు గడియారం తాకట్టు పెట్టుకుని - అప్పు యివ్వమంటాడు. బాబా ఆ గడియారంలో పార్వతి ఫోటో చూస్తాడు. ఆ ఫోటో తన తల్లిదని రవి చెప్పగానే, రవి తన కుమారుడేనని బాబా గుర్తించి, పొంగిపోతాడు. అదే సమయంలో ఉద్దండం రవిమీదకి కత్తి విసురుతాడు. బాబా రవిని రక్షించబోగా - కత్తి దెబ్బ బాబాకు తగుల్తుంది. రవి బాబాను హాస్పిటల్ కు తీసుకెళతాడు.

హాస్పిటల్లో నర్సుగా వున్న పార్వతి, భర్తను గుర్తుపడుతుంది. బాబా పార్వతిని గుర్తుపడతాడు. కాని - పార్వతి తాను ముత్తైదువుగా, బొట్టు పెట్టుకుంటే - రవికి రహస్యం చెప్పవలసి వస్తుందని - పార్వతి తాను విధవ గానే నటించడానికే, నిశ్చయించుకుంటుంది. బాబాను గూడ, తాను రవి తండ్రినన్న సంగతి, రవికి తెలియనివ్వవద్దని బ్రతిమాలుతుంది. బాబా బాధపడతాడు. కాని - భార్య చెప్పినట్లే చేయడానికి ఒప్పుకుని, వెళ్లిపోతాడు.

రవి, వనంతతో సహా - ఒకసారి బాబా షాపుకు వస్తాడు. బాబా వనంతకు ఒక నెక్లెసు, రవి తల్లికి ఒక గొలుసు బహుకరిస్తాడు. రవికి

యిష్టం లేకపోయినా బాబా నిర్బంధంవల్ల తీసుకుంటాడు. బాబా రవికి గొలుసు యిస్తుండగా - చాటునుంచి ఉద్దండం ఫోటో తీస్తాడు.

ఆ గొలుసు రవి తన తల్లికిస్తాడు. కాని - ఆమె బాబా వద్దకు వచ్చి - ఆ గొలుసు బాబాకు యిచ్చివేసి, తన కొడుకుతో ఎలాటి సంబంధం పెట్టుకో వద్దని; రవికి తన తండ్రి హంతకుడన్న నంగతి తెలియనివ్వ వద్దని ప్రాధేయ పడుతుంది.

రవికి, వనంతకు వివాహం నిశ్చయమవుతుందే కాని వనంత అవ్వ - రవి చలపతి కొడుకని తెలిసి - పెళ్లికి అభ్యంతరం పెడుతుంది. కాని రామదాసు ఆమెకు నచ్చజెప్పి, పెళ్లికి ఒప్పిస్తాడు.

బాబావద్ద రవి లంచం తీసుకున్నాడని, ఉద్దండం పోలీసులకు ఆకాశ రామన్న ఉత్తరం రాసి, అందుకు నిదర్శనంగా - తాను తీసిన ఫోటో పంపుతాడు. రవిని నస్పెండు చేస్తారు.

తాను నిర్దోషినని రుజువు చేసుకుంటానని ప్రతిజ్ఞ పట్టి - బాబాయే నాటక మాడాడని, అతన్ని మట్టు పెడతాననీ బయలుదేరతాడు.

—తండ్రి కొడుకుల మధ్య పోరాటం ఎలా అంతమవుతుంది?

—బాబాయే తన తండ్రి అని రవి తెలుసుకోగలడా?

—తెలుసుకుంటే, యిన్నాళ్లు యీ రహస్యాన్ని దాచిన తల్లి కర్తవ్య మేమిటి?

—ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు తెరపై చూడండి!

పాట : 1

రచన - పింగళి

పాడినవారు — సుశీల

వనంత : నిను కలిసిన నిమునమున నిను తెలిసిన క్షణమున
కనులపండు వాయెనే మనసు నిండిపోయెనే || నిను ||

అశాలత మొగ్గలేసి పూలు విరగ పూసెనే
తలపు లెల్ల వలపులై పులకరింప జేసెనే
పరవశించి పోతినే || నిను ||

చందమామ నేడెలనో చలి వెన్నలకాయడే
గాలి కూడ ఎందుకనో నులివెచ్చగ వీచెనే
మేనుకంది పోయెనే || నిను ||

పాట : 2

రచన - పింగళి

పాడినవారు — సుశీల

వనంత : యువతులు చూసి చూడకముందే ఐ సా తావా అబ్బాయీ
విరహమె నీకు శీతలమైతే వెచ్చని కౌగిట ఊచదనోయీ ||యువ||

కనుచూపులతో పలుకరింపగా కందిపోతివా పాపాయీ
ఉగ్గుపోసి నీ నిగ్గు వదలగా తమలపాకుతో విసిరెదనోయీ ||యువ||

పెదవి కదపకే ప్రేమగీతమును మొదలుపెడితివా బుజ్జాయీ
మూగమనసె నీ మోజైతే మాటాడక దరిజేరెదనోయీ ||యువ||

రచన - పింగళి

పాడినవారు — ఘంటసాల

రవి : ఎందుకయ్యా వుంచినావు బందిఖానలో
అయ్యా - అయ్యా - ఓ రామయ్యా

॥ ఎందు ॥

రామదాసు కట్టించిన గుడిలో
అంత మరమ్మతు జరుగుచుండగా
నీ పద కమలము నిరతము గొలుచుచు
నీ భక్తుడనై వుండికూడ నే
ఉలకక పలకక ఉంటిననా గ్రు
డ్లప్పగించి చూస్తుంటిననా

॥ ఎందు ॥

శా॥ లావొక్కింతయు తగ్గలేదు కడు స్వల్పంబయ్యె నాహారమున్
రావుల్ తప్పిన ప్రాణవాయువుల పట్టన్ కట్టగన్ త్రొల్లిటన్
లేవయ్యెన్ కటా ఇంత క్రూరముగ నన్ వేధింపగా పాడియా
రావా చిన్మయ ! కావవాసదయ ! సంరక్షింపవా ! రామయా !

వచనము : హా ! ఇంత అరచినా పలుకవా ! సాక్షాత్కరింపవా !
ఇక అల రామదాసు భజనే నాకూ గతా !
రామయ్యా ! నిందిస్తున్నానని కుందకే !

నన్నీ చెఱలో ఉంచి మేపుటకు
ఎన్నో లక్షలు ఖర్చు కదా
గుల్లో దక్షణ నాకై ఖర్చా
ప్రజలిచ్చు దక్షణ అంతా ఖర్చా
ఎవడబ్బ సొమ్మిది నీ తాత సొమ్మా !

దేవుడు : తిట్టకురా ! తిట్టకురా
భక్తా ! సాక్షాత్కరించితినిరా ! చూడరా !

కావలి I: ఎవరిదీ గొంతు? దేవుడిదే?

కావలి II: ఆఁ దేవుడిదేరా—

ధన్యుడనై తినయా — రామయ్యా

ధన్యుడనై తినయా.....

కన్నుల ఎదుటను కనుపించితివా

నన్ను చేతితో తాకనిచ్చితివా

అహ! ఈ రూపంలో సాక్షాత్కరించితివా, తండ్రీ!

నీ చరణాలను ముట్టనిచ్చితివా

నీ చరణాలను లాగనిచ్చితివా

నాకు విముక్తి నొసంగ వచ్చితివా

॥ ధన్యుడనై తినయా ॥

పాట : 4

రచన - పింగళి

పాడినవారు—ఘంటసాల, సుశీల

వనంత : ఎందుకనో నిను చూడగనే కవ్వించాలని వుంటుంది

కవ్వించి నీవు కలహమాడితే నవ్వుకొనాలని వుంటుంది ॥ఎందు॥

రవి : ఎందుకనో నిను చూడగనే ఏదో ఇదిగా వుంటుంది

నీ పెదవులపై నవ్వు చిందితే మనసు చల్లగా వుంటుంది ॥ఎందు॥

వనంత : అడుగడుగున నీ రాజనమంతా ఒలికిస్తూ నువు కులుకుతు వుంటే

కొంగున కట్టుకు నిను తిప్పాలని ఏదో వేడుక వుడుతుంది ॥ఎందు॥

రవి : అణువణువున నీ సొంపులు వంపులు

నను మైకంలో ముంచుతు వుంటే

నీలో ఐక్యం చెందాలంటూ ఏదో తహతహ వుడుతుందీ ॥ఎందు॥

పాట : 5

రచన - పింగళి

పాడినవారు — ఘంటసాల, సుశీల

రవి : నానరి నీవని - నీగురినేనని ఇప్పుడే తెలిసెనులే
తెలిసినదేమో - తలచినకొలదీ పులకలు కలిగెనులే

వనంత : నీకూనాకూ వ్రానివున్నదని ఎప్పుడో తెలిసెనులే
తెలిసినదేమో - తలచినకొలదీ కలవరమాయెనులే

రవి : నా హృదయము నే వీణజేసుకొని ప్రేమను గానము చేతువని
నీ గానము నా చెవి సొకగనే నా మది నీదై పోవునని

వనంత : నను నీ చెంతకు ఆకర్షించే గుణమే నీలో వున్నదని
ఏ మాత్రము నీ అల్లికిడి ఐనా నా ఎద దడదడ లాడునని ॥

పాట : 6

రచన - పట్నం సుబ్రమణ్య అయ్యర్

పాడినవారు — ఘంటసాల

సుదతి నీకు తగిన చిన్నదిగా సురత కేళికది బల్ నూటరా
నదయుడైన వెంకటేశ్వరా నిను సరగున రమ్మైనరా సమయమురా

పాట : 7

పాడినవారు — సుశీల

వనంత : జగము చీకటాయెనే బ్రతుకు భారమాయెనే
కనుల నీరు నిండెనే మనసు మోడువారెనే

॥ జగము ॥

అశాలత మొగ్గలోన నేలరాలి పోయెనే
కట్టుకొనిన మేడలన్ని ఇట్టే కూలిపోయెనే

॥ జగము ॥

పండువంటి జీవితాలు ఎండమావులాయెనే
మరువరాని గాయములై జ్ఞాపకాలె మిగిలెనే

॥ జగము ॥

పాట : 8

రచన - పింగళి

పాడినవారు — ఘంటసాల, నుశీల

రవి : నా మననూ నీ మననూ ఒకటై మన మొకటిగా
ఎలా ఏక మౌదుమో ఎలా కలిసిపోదుమో

వసంత : నా తనువూ నీ తనువూ వేరు వేరు వేరైనా
పాలు నీరు కలియునటులె కలసి మెలసి పోదమా

రవి : నీ హక్కులు నా హక్కులు వేరు వేరు వేరైనా
కిచులాట లేకుండా మచ్చికతో ఉందామా

వసంత : నీ ప్రాణము నా ప్రాణము ఒకటి ఒకటి ఒకటై నా
నీవంటే నీవనుచూ కిచులాడుకొందమా

పద్యం : 9 పాడినవారు — ఘంటసాల

ఉ॥ ఏవిధి యిట్లుచేసె హృదయేశ్వరు డుండియు లేనియట్లైయై
జీవితమెల్ల నీ నుతుని క్షేమము ధర్మము చూసుకొంచు
నీ వే విధిక్రౌర్యమెల్లను భరించుటలో కనుమూసి తల్లియే
దైవమటన్న మాటను యధార్థము చేసితివమ్మ ధన్యవై !

తెక్నీషియన్లు

స్క్రీన్ ప్లే	చక్రపాణి
మాటలు	డి. వి. నరసరాజు, బి. ఎ.
పాటలు	పంగళి నాగేంద్రరావు
నంగీతం	మంటసాల వెంకటేశ్వరరావు
నృత్యం	వెంపటి చిన నత్యం
శబ్దగ్రహణం	వి. శివరాం, బి. ఎ., బి. యన్.సి.
రికార్డిస్టు	హరనాథ్
ఛాయాగ్రహణం	మాధవ బులుబులే
ప్రొసెసింగ్	యన్. సి. సేన్ గుప్తా, బి. యన్.సి.
కళ	కృష్ణారావు, కళాధర్
ఎడిటింగ్	{ జి. కళ్యాణసుందరం డి. జి. జయరాం
నేపథ్య గానం	మంటసాల, సుశీల
నిర్వహణ	{ యం. యన్. చలపతిరావు జగన్నాథ్
సహాయ దర్శకులు	{ కె. బాబూరావు సి. నాగేశ్వరరావు, బి. ఎ. ఎ. అప్పారావు

దర్శకుడు : చాణక్య

నిర్మాతలు :

నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

స్టూడియో : వాహిని

విజయా
వారి

సి.వి.డి

